

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 3To/9/2015                     |
| Identifikačné číslo spisu: | 9513100077                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 02.12.2015                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Jana Kostolanská         |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2015:9513100077.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Martina Bargela a JUDr. Aleny Šiškovéj v trestnej veci obžalovaného Ing. S. K. pre prečin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona prerokoval na verejnom zasadnutí 2. decembra 2015 v Bratislave odvolanie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 26. februára 2015, sp. zn. PK - 2T 18/2013, a rozhodol

### rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sa z a m i e t a .

### Odôvodnenie

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 26. februára 2015, sp. zn. PK-2T 18/2013, bol obžalovaný Ing. S. K. podľa § 285 písm. a/ Trestného poriadku oslobodený spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky pre skutok kvalifikovaný ako prečin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe, že

dňa 10. decembra v čase o 09:22:57 hod. v Senci na Hollého ul. č. 8 v priestoroch kancelárie vedúceho okresného dopravného inšpektorátu, nachádzajúcej sa na prízemí budovy Okresného riaditeľstva Policajného zboru Senec poskytol priamo finančný úplatok vo výške 8 € vedúcemu dopravného inšpektorátu mjr. JUDr. E. T. za to, že vykonal evidenčný úkon - prihlásenie vozidla z iného okresu na nového držiteľa evidenčného čísla D. v prospech G. X. a prihlásenie nového vozidla do evidencie evidenčného čísla D. v prospech G. N., a to bez prítomnosti vlastníka alebo držiteľa vozidla, prípadne splnomocnenej osoby.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky. Domáhal sa, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/ Trestného poriadku zrušil odvolaním napadnutý rozsudok prvostupňového súdu a v súlade s

ustanovením § 322 ods. 1 Trestného poriadku mu vrátil vec na nové prejednanie a rozhodnutie. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že podstatnou okolnosťou pri vyhodnocovaní konania obžalovaného a vyvodzovania trestnoprávnej zodpovednosti je predovšetkým určenie, či sa v preplatku, ktorý poskytol obžalovaný svedkovi JUDr. T. vo výške 8 eur, jednalo o úplatok a či tento bol poskytnutý v súvislosti s vykonávanými evidenčnými úkonmi. Poukázal na to, že obžalovaný sa k spáchaní žalovanej trestnej činnosti v prípravnom konaní priznal, keď vypovedal, že vedel, že výška správneho poplatku je 66 eur a za dva evidenčné úkony má teda zaplatiť 132 eur. Z obrazovo zvukového záznamu vyplynulo, že obžalovaný uhradil svedkovi JUDr. T. 140 eur v hotovosti, teda preplatok na správnom poplatku 8 eur predstavuje úplatok pre svedka JUDr. T..

Podľa odvolateľa existuje i príčinná súvislosť medzi poskytnutím úplatku a vykonávanými evidenčnými úkonmi. Bolo preukázané, že obžalovaný mal v úmysle svedkovi JUDr. T. ponechať preplatok na správnom poplatku a tento bol poskytnutý bez právneho nároku, teda sa musí jednať o úplatok.

Pre úplnosť ešte prokurátor v odvolaní uviedol, že pokiaľ prvostupňový súd mal preukázané, že obžalovaný svedkovi nechal preplatok na správnom poplatku v sume 8 eur, ale nemal preukázané, že sa jednalo o úplatok, mal pri oslobodzovaní obžalovaného postupovať podľa § 285 písm. b/ Trestného poriadku.

K podanému odvolaniu sa vyjadril aj obžalovaný Ing. K.. Navrhol, aby odvolací súd odvolanie prokurátora zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku, alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky postupom uvedeným v citovanom ustanovení zistil, že odvolanie proti rozsudku špecializovaného trestného súdu podala procesná strana na to oprávnená, proti výrokom, proti ktorým odvolanie podať mohla a urobila tak v lehote ustanovenej v zákone, pričom tiež zistil, že odvolanie prokurátora je nedôvodné.

Trestnou vecou obžalovaného Ing. S. K. sa už Najvyšší súd Slovenskej republiky v odvolacom konaní, iniciovanom podaním odvolania obžalovaným Ing. K., zaoberal. Uznesením z 21. mája 2014, sp. zn. 3 To 4/, postupom podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Trestného poriadku zrušil prvostupňový, vtedy odsudzujúci rozsudok. Konštatoval, že prejednávaná vec nebola náležite objasnená, nariadil doplnenie dokazovania v smere a rozsahu uvedenom v tomto uznesení, a teda vrátil trestnú vec špecializovanému trestnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu prejednal a rozhodol.

Je možné súhlasiť s názorom vysloveným špecializovaným trestným súdom, že aj po doplnení dokazovania v nariadenom smere a rozsahu neboli zistené žiadne nové a podstatné skutočnosti, ktoré by neboli známe aj odvolaciemu súdu v čase jeho rozhodovania, a preto prvostupňový súd po opätovnom vyhodnotení dokazovania postupoval v súlade so zákonom, keď obžalovaného Ing. K. spod obžaloby oslobodil.

Za takejto dôkaznej situácie, nezmenenej oproti stavu pred rozhodovaním odvolacieho súdu na základe odvolania podaného obžalovaným, možno preto opakovane konštatovať, že obžaloba opierala vinu obžalovaného o svedeckú výpoveď svedka JUDr. T., ktorý v inom konaní vystupoval v procesnom postavení obvineného a o obrazovo-zvukový záznam, ktorý mal preukázať, že obžalovaný odovzdal svedkovi JUDr. T. v jeho kancelárii 140 €, ktoré si tento odložil do zásuvky písacieho stola. Zo záznamu je zrejmé, že svedok obžalovanému žiadne peniaze nevydal.

Z vykonaného dokazovania aj v tomto štádiu konania nespochybniteľne vyplývajú nasledovné

skutočnosti:

Dňa 10. decembra 2010 na Okresnom dopravnom inšpektoráte v Senci došlo mjr. JUDr. T. k prihláseniu motorových vozidiel v prospech G. X. a G. N.. K úkonu - prihláseniu motorových vozidiel sa dostavili vlastníci motorových vozidiel osobne s potrebnými dokladmi. Títo vlastníci odovzdali obžalovanému finančné prostriedky vo výške 140 € za účelom uhradenia správneho poplatku, a to G. N. vo výške 66 € a G. X. 70 €. Preplatok 4 € mal obžalovaný vrátiť prihlasovateľom.

Obžalovaný Ing. S. K. a G. X. zhodne vypovedali, že preplatok bol svedkovi X. obžalovaným vrátený. Súdom nebol vykonaný žiaden dôkaz, ktorý by uvedené tvrdenie vyvrátil. Svedok JUDr. T. vo výpovedi po zrušení veci najvyšším súdom na hlavnom pojednávaní vypovedal, že si nevie spomenúť, čo spravil s 8 eurami. Na vysvetlenie, prečo v prípravnom konaní vypovedal, že si ich ponechal pre vlastnú potrebu, objasnil, že išlo z jeho strany o unifikovanú odpoveď vo vzťahu k jednotlivým skutkom, ktoré sa mu kládli za vinu a táto výpoveď bola smerovaná k spolupráci, k doznaniu sa k jednotlivým úkonom, pretože sa takýto postup vyžadoval k schváleniu dohody o vine a treste.

Vo vzťahu k obžalovanému Ing. K. pripustil, že mu preplatok 8 eur vrátil, pretože boli priatelia.

Z hľadiska posudzovania viny obžalovaného je podstatná skutočnosť, že výdavok 4 eurá bol odovzdaný G. X., inými slovami, žiadnym z produkovaných dôkazov nebolo nad akúkoľvek pochybnosť preukázané, že by obžalovaný poskytol JUDr. T. finančný úplatok vo výške 8 eur, ako to konštatuje obžaloba.

Žiadnym dôkazom tiež nebolo preukázané, akú výhodu by mal získať obžalovaný tým, ak by odovzdal finančné prostriedky 8 eur svedkovi JUDr. T. pri prihlásení predmetných motorových vozidiel v prospech iných osôb. Vlastníci vozidiel boli osobne prítomní, boli predložené všetky dokumenty nevyhnutné pre vykonanie úkonu a boli riadne zaplatené poplatky. Vlastníci vozidiel neboli pred nikým uprednostnení.

Absentuje dôkaz, že by obžalovaný podplácal, alebo bol o to požiadaný. Ako už bolo najvyšším súdom konštatované, zo strany svedka JUDr. T. v danom prípade išlo len o porušenie povinností vyplývajúcich pre neho z jeho zo zamestnania alebo funkcie (neskontrolovanie totožnosti vlastníkov motorových vozidiel, nevyžiadanie si splnomocnenia, prevzatie finančnej hotovosti, nevydanie potvrdenia o platbe). Je nepochybné, že svedok JUDr. T. postupoval v rozpore s ustanovením § 122 zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v rozpore s § 3 ods. 2 písm. c/ Nariadenia prezidenta Policajného zboru č. 6/2010 a v neposlednom rade porušil aj zákon o Policajnom zbore č. 171/1993 Z.z. Porušenie uvedených právnych predpisov nie je však predmetom teraz posudzovaného súdneho konania, ale len toho, či JUDr. T. tak konal v dôsledku prijatia úplatku. Táto skutočnosť však žiadnym z produkovaných dôkazov preukázaná nebola. Na tom nič nemení ani tá skutočnosť, že JUDr. T. bol rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, č. k. PK-1T25/2013-1900, zo 7. októbra 2013 uznaný za vinného z pokračovacieho zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a z pokračovacieho prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona. V predmetnom rozsudku pod bodom 30/ je uvedený čiastkový útok, a to prijatie úplatku vo výške 8 € od Ing. S. K. JUDr. T., ktorému hrozil vysoký trest od 5 do 12 rokov, aby dosiahol výrazné zníženie trestu, sa snažil dosiahnuť schválenie dohody o vine a treste. Pre uzavretie dohody o vine a treste sa vyžaduje, aby sa obvinený k skutku priznal; v posudzovanej veci obhajobné tvrdenia obžalovaného, že JUDr. T. pri priznaní viny konal účelovo, nie je možné považovať za vyvrátené, a to najmä s ohľadom na jeho výpoveď, že išlo o unifikovanú výpoveď vo vzťahu ku všetkým skutkom, kladených mu za vinu, teda aj vo vzťahu k obžalovanému Ing. K. a smerujúcu k dosiahnutiu výhody inštitútu dohody o vine a treste.

Pokiaľ prokurátor svoje odvolanie oprel o skutočnosť, že obžalovaný Ing. K. sa v prípravnom konaní priznal, keď vypovedal, že keď mu svedok JUDr. T. vracal preplatok na chodbe, povedal mu „to je v poriadku“, a teda ide o okolnosť, ktorá potvrdzuje a zvyrazňuje úmysel obžalovaného poskytnúť

svedkovi úplatok, najvyšší súd k tomu uvádza, už skoršie konštatované, že samotné priznanie viny nemôže byť podkladom pre rozhodnutie o vine. V zmysle platnej judikatúry, ani verejný záujem na odhaľovaní, stíhaní trestných činov a potrestaní páchatel'a nemôže ospravedlniť taký postup, ktorý zasahuje do samotnej podstaty práva obvineného na obhajobu, vrátane nebyť nútený obviniť sám seba.

Na základe uvedeného možno vysloviť záver, že vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že sa skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, stal, a preto postup súdu prvého stupňa, keď obžalovaného Ing. S. K. podľa § 285 písm. a/ Trestného poriadku oslobodil, považuje odvolací súd za zákonný a správny.

S ohľadom na uvedené rozhodol najvyšší súd tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.